

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ 1983

ΚΡΙΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΝ Ι.Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

**ΕΛΕΝΗΣ ΛΑΔΙΑ: «Ο Σχιζοφρενικός Θεός». Διηγήματα.
Εκδόσεις «Ιμάγκο», σχ.8^ο μ., σελ. 155**

Μέσα στην πληκτική και κοινότυπη πεζογραφία μας η παρουσία της Ελένης Λαδιά είναι ένα ανοιξιάτικο χαμόγελο. Δεν είναι πια μια ελπίδα, έγινε μια δυναμική πραγμάτωση. Πιστεύω ακράδαντα ότι η περίπτωση της είναι μια από τις πιο ενδιαφέρουσες της σύγχρονης ελληνικής λογοτεχνίας και αυτό τα επιβεβαιώνει σε κάθε νέα μου επαφή με την πρόζα της. Ανήκει βέβαια η συγγραφέας στην προχωρημένη πεζογραφία, αν τη συγκρίνουμε με την κατάσταση που γύρω μας κυριαρχεί. Αν όμως σταθμίσουμε καλύτερα την κατάσταση, τότε θα πούμε απερίφραστα πως ναι, αυτή είναι πολύ φρέσκια, λαγαρή πεζογραφία.

Γλώσσα λόγια δημοτική, σφιχτή και πλούσια, λεξιλόγιο εξειδικευμένο, φόρμες εκλεπτυσμένες, ευρηματική επεξεργασία, αποτέλεσμα άσκησης εμπειρίας και παιδείας. Αρχαιολογικές καταβολές, φιλοσοφικές αναζητήσεις φιλτράρονται μέσα από το απαντητικό εγώ. Το βίωμα κατεργασμένο μορφοποιείται σε καταπληκτικά ανάλαφρες συνθέσεις, ενώ η ποιοτική της διάθεση αντιμετωπίζει ανάερα τις περιπέτειες της ψυχής, της ύπαρξης, του εγώ και του εμείς, ώστε θεματολογία που θα απέβαινε δύσπεπτη να συνεγείρει αδιάκοπα το ενδιαφέρον του οικειωμένου με την πεζογραφία του είδους δεκτή.

Ο κίνδυνος να παρασυρθεί η συγγραφέας σε εγκεφαλισμό εκτονώνεται από τον πηγαίο αυθορμητισμό της. Ο έσω κόσμος εξωτερικεύεται με τέτοια φυσικότητα, που ούτε για μια στιγμή δε δημιουργεί την εντύπωση του κατασκευασμένου. Κι ενώ πρόκειται για σύνολο διηγημάτων, το σύνολο δένει αρμονικά και υπακούει στα κελεύσματα του «σχιζοφρενικού Θεού», όπου μετατοπίζεται ο ρεαλιστικός προβληματισμός της Ελένης Λαδιά. Χαίρεται πραγματικά κανείς την ευπαιδευτη πεζογράφο στα δημιουργικά της πετάγματα. Κι όταν κλείσει τις σελίδες του βιβλίου της βγαίνει ηθικά ανεβασμένος και πνευματικά κερδισμένος. Η περίπτωσή της είναι ξεχωριστή και μοναδική στα γράμματά μας. Περίπτωση ιδιοφυΐας.